

man maa derfor være berettiget til, uden i nogen Maade at faae det Slags Paafagn, som ere komne frem i det andet Thing, at gjøre Forandringer i Lønningslovenes enkelte Poster, naturligviis kun for det enkelte Aar, Finantsloven angaaer. Med Hensyn til Anmærkningerne i Finantsloven, som ogsaa kunne komme til at berøre Lønninger og Lønningsforhold, da ere de, forsaavidt det Punkt angaaer, at Lønninger skulle høre op ved Vacance, Bestemmelser, hvoraf der har været saa mange, ikke blot i de Love, der ere vedtagne af Rigsdagen, men ogsaa i dem, der ere vedtagne af Rigsraadet, at det er beshnderligt at see, at der kan komme Indvendinger frem mod slige Bemærkninger. Jeg skal i saa Henseende henvise til Lønningsbestemmelser, som for kort Tid siden ere bleve vedtagne i Rigsraadet, navnlig skal jeg henpege til et Par Punkter under Krigsministeriet og et Par under Marineministeriet. I Anhang A. Sp. 799 i Rigsraadstidenden for den 6te ordentlige Samling i 1866 vil man finde to forskjellige Bemærkninger; den første findes under B. 1: „Tillæget til en Capitain for at udsøre Stabschefesforretningerne ved Ingenieurcorpset bortfalder ved Vacance“, og den anden noget længer nede under 1. g.: „Gagen m. B. for en Adjutant hos Hans Majestæt Kongen bortfalder ved Vacance“. Der er ligeledes en Bestemmelse med Hensyn til Undercorporalerne om et forøget Tillæg af 2 $\frac{1}{2}$ Rd. Under C. er der en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Der kan i Finantsperioden ikke gives noget nyt Tilfagn med Hensyn til de fremtidige Gageringsvilkkaar for Eleverne i Høistolens yngste Afdeling“. Med Hensyn til Marineministeriet skal jeg gjøre opmærksom paa en Bestemmelse under A. som lyder saaledes: „Cancellister kunne herefter ikke erholde fast Ansættelse“, og en anden noget længere nede ved „Geistlighed“ om, at Erstatning for Tab i Offer ved det faste Mandstabs Reduction bortfalder ved Vacance. Endelig er der med Hensyn til en Deel af Mandstabet ved Værftet under B. Sp. 895—896 en Anmærkning, der lyder saaledes: „Indtil 13 Maskinmestere og 9 Maskinmesterpønde kunne ansættes med Pensionberettigelse“. Man vil saaledes see, at Rigs-

raadet har vedtaget Bestemmelser af denne Art, og de Citater, som her ere anførte, har jeg anført efter Lovforslaget, saaledes som det kom fra Rigsraadets Landsting, før det gik ind til det besluttende Udvalg af 30 Medlemmer. At Bestemmelser af lignende Art ere vedtagne af Rigsdagen, er jo saa almindeligt bekjendt, at jeg ikke engang vil trætte med at nævne nogle af dem, eller blade efter, hvor de findes; men det falder mig i dette Øjeblik ind, at der f. Ex. har været en Bestemmelse, som gik ud paa, at Overstoledirectorens Lønning skulle bortfalde ved Vacance. En lignende Lønning er i sin Tid bleven converteret til ved Vacance at skulle være Honorar, det var Lønningen til Inspecteuren ved de latinske Skoler — jeg husker ikke, om han kaldes Inspecteur, det er den Overtilsynshavende, der reiser omkring (Berg: Undervisningsinspecteuren!), naa ja, kort sagt, jeg troer, man veed, hvad jeg mener i saa Henseende. Alle disse Bestemmelser ere passerede saavel i Rigsraadet som i Rigsdagen og have faaet Regjeringens Tilstemning. Men man kan paa den anden Side ikke sige, at de staae der øksesløst, det er naturligviis Mening, at man derigjennem vil forberede paa en oconomisk Maade Forandringer i Lønningsforhold, og forsaavidt Regjeringen dertil har været villig, men dog ikke har villet gjøre absolut Modstand derimod, kan man jo sige, at der øves et vist Tryk derved, at disse Bestemmelser findes i Finantsloven. Dette nægter jeg ikke, men man maa vistnok indrømme, at der er gjort en meget maadeholden Brug af Bemærkninger af denne Art; om der ogsaa forekommer mange, ere de dog ikke saa særdeles gennemgribende. Der er en anden Art af Anmærkninger, som kan være kommen ind, og andre Forholdsregler, som kunne være tagne gjenner Finantsloven, fordi man har villet misbillige en eller anden Regjeringshandling. Jeg troer, at den Ansættelse, der fandt Sted ved Universitetets Udgiftspost 7, netop var af denne Art. Den var, som Thinget veed, foranlediget ved visse Forhold ved Universitetet, fordi man nemlig havde antaget en Mand til at holde Forelæsninger ved Siden af en anden Mand, hvis Forelæsninger de Studerende havde fundet utilfreds-